

af sagen havde erklæret sig enig i, at de restriktive betingelser herfor var opfyldt. Yderligere fristforlængelser efter 3-månedersfristen skulle også forelægges Rigsadvokaten. En tilsvarende ordning bør indføres for Grønland.

I de tilfælde, hvor det er nødvendigt, at sigtede forbliver i isolation, må en hurtig berømmelse af hovedforhandlingen til gengæld prioriteres meget højt af både anklagemyndigheden, forsvarerne og retterne, så isolationsperioden på denne måde bliver så kort som mulig.

Det foreslås endvidere, at der, for så vidt angår tilbageholdte, der er under 18 år, indføres en absolut tidsmæssig begrænsning for isolation på 8 uger. Isolation af disse personer kan således højst finde sted i en sammenhængende periode på 8 uger uanset arten af den kriminalitet, som sigtelsen angår. Baggrunden herfor er, at det må antages, at tilbageholdelse i isolation udgør en ganske særlig belastning for personer under 18 år, og at hensynet til den tilbageholdte i disse sager må tillægges større vægt end i sager, hvor den tilbageholdte er over 18 år.

Afgørelse om isolation

Til § 376

Bestemmelsen indeholder de formelle regler for rettens afgørelse om isolation.

I *stk. 1* foreslås, at rettens afgørelse om isolation eller fortsat isolation i alle tilfælde skal træffes ved særskilt beslutning. Spørgsmålet om tilbageholdelse og spørgsmålet om isolation skal således altid afgøres ved to særskilte beslutninger. Afgørelsen skal også begrundes i de tilfælde, hvor den sigtede er indforstået med en forlængelse af en iværksat isolation.

Retten skal i en beslutning om isolation anføre de konkrete omstændigheder, hvorpå det støttes, at betingelserne i §§ 373-375 for isolation eller fortsat isolation er opfyldt. Det skal således bl.a. fremgå af beslutningen, hvorfor retten finder, at også den særlige isolationsgrund, der skal være til stede ud over fængslingsgrunden i retsplejelovens § 359, *stk. 1, nr. 2*, litra c, er til stede i den konkrete sag, ligesom retten om nødvendigt konkret skal begrunde, hvorfor de muligheder, der måtte være for iværksættelse af mindre indgribende foranstaltninger, ikke er tilstrækkelige til at opnå det formål, som tilsigtes med anmodningen om isolation.

I *stk. 2* foreslås, at rettens afgørelse om isolation skal træffes efter de samme processuelle regler som for tilbageholdelse. Rettens første afgørelse om isolation kan ikke træffes for en længere periode end 2

uger. Retten har mulighed for at fastsætte en kortere frist end de 2 eller 4 uger i de tilfælde, hvor retten under hensyn til sagens omstændigheder skønner, at der bør gælde en sådan kortere frist. Det foreslås endvidere, at fristen for isolation højst kan forlænges med 2 uger ad gangen, hvis den tilbageholdte er under 18 år.

Kæremål om isolation

Til § 377

Efter bestemmelsen har en isoleret tilbageholdt krav på mundtlig kærebehandling af en afgørelse om isolation, når kæren vedrører en beslutning, hvorved isolationen udstrækkes ud over 8 uger. Det foreslås videre, at en tilbageholdt skal have krav på fornyet mundtlig kærebehandling, når kæremålet angår en beslutning, hvorved en isolation udstrækkes ud over 8 uger regnet fra den seneste mundtlige behandling af et kæremål om forlængelse af isolation. Kæreinstansen kan også i andre tilfælde beslutte at imødekomme en anmodning om mundtlig behandling.

De trafikale forhold i Grønland vil ofte vanskeliggøre sigtedes tilstedeværelse under forhandlingen af kæremålet. Det foreslås derfor i 3. *pkt.*, at landsretten kan beslutte, at den mundtlige behandling af kæremålet skal foregå under anvendelse af fjernkommunikation (dvs. telefon, videokonferenceudstyr eller lignende teknisk udstyr) efter reglerne i den foreslåede § 163. Der henvises til bemærkningerne til § 365, *stk. 2*, som indeholder en tilsvarende bestemmelse.

Ved den mundtlige kærebehandling finder bestemmelsen i § 364, *stk. 3*, tilsvarende anvendelse. Det indebærer, at politiet kan undlade at fremstille den tilbageholdte i retten, hvis den pågældende giver afkald på det, eller retten finder, at fremstillingen vil være forbundet med uforholdsmæssige vanskeligheder.

Forholdene under tilbageholdelsen

Til § 378

Bestemmelsen svarer i hovedsagen til den gældende retsplejelovs kapitel 5, § 18 d, *stk. 1*, og den danske retsplejelovs § 770, *stk. 1*. Bestemmelsen er udtryk for et almindeligt kriminalprocessuelt proportionalitetsprincip. Efter bestemmelsen må den tilbageholdte ikke holdes afsondret fra andre mennesker eller i øvrigt undergives indskrænkninger i videre omfang, end hensynet til opretholdelse af orden og sikkerhed på tilbageholdelsesstedet gør nødvendigt. I den danske retsplejelovs § 770, *stk. 1*, henvises tillige til »vare-tægtsfængslingsens øjemed«, men i den grønlandske bestemmelse henvises ikke til »tilbageholdelsens for-